

Dreamwear Club

1 / 2024

Dreamwear Club

1/2024

Tässä numerossa

- 4 Tasa-arvovaltuutetun juttusilla
- 7 Muutosneuvottelut, jotka muuttivat koko elämäni
- 12 Ullan tarina
- 15 Maailmaa parantamassa Reykjavikissa 25.–27.9.2023
- 18 Vuoden 2023 jäsenkyselyn yhteenvetoa
- 20 Magnus Hirschfeld, pillerikaupustelija vai seksin Einstein? Osa 2/2
- 23 DwC planerar en resa till Stockholm Pride parad 1.–5.8.2024
- 23 DWC suunnittelee matkaa 1.–5.8.2024 Tukholman Pride-paraatiin
- 24 Kutsu Dreamwear Club DwC ry:n kevätkokoukseen 2024
- 24 Kutsu Club DwC ry:n kevättapaamiseen 2024
- 24 Kevättapaamisen 2024 ohjelma

Dreamwear Club DwC ry

Kotisivut:

www.dreamwearclub.net

Sähköposti:

dwc@dreamwearclub.net

Facebook:

www.facebook.com/DreamWearClub

Instagram:

www.instagram.com/dreamwearclub/

Jäsenmaksu 30 €, maksuohjeet kotisivulla

Miksi kannattaa olla DWC:n jäsen?

- ilo kuulua mukavaan joukkoon
- oma jäsenlehti kotiin lähetettynä
- saat oikeaa tietoa omasta identiteetistäsi
- pääset vain jäsenille suunnattuihin tapahtumiin
- ilmainen jäsenyys puolisollesi

DreamWear Club 1/2024

ISSN 1456-6079

26. vuosikerta

Ilmestyy 2 kertaa vuodessa

Päätoimittaja:

Anukatariina Saloheimo

Taitto: Eeva Lamminen

Painopaikka:

Trinket Oy, Helsinki

Toimituksen sähköposti:

dwc@dreamwearclub.net

Etukansi: Riia-Marika Oulusta vieraillemassa Helsingin kahvi-illassa. Kuvan ottaja: Tuula Marika

Puheenjohtajalta

Translain voimaantulosta on kulunut vuosi. Vuoden aikana 1400 ihmistä on hakenut sukupuolen korjausta eli kokemansa sukupuolen vahvistamista. Tämä juridisen sukupuolen vahvistaminen eroaa varsinaisesta sukupuolen korjaamisesta siinä, että tähän ei vaadita kirurgisia eikä muitakaan lääketieteellisiä toimenpiteitä. Ainoastaan vahva perustelu siitä, että kuuluu toiseen sukupuoleen mihin syntymässä henkilö on määritelty.

Nimien osalta henkilö voi ottaa käyttöön tyttönimet nykyisten rinnalle tai sitten vahvempana versiona vaihtaa miesnimet kokonaan tyttönimiksi ja saa sen lisäksi naisen henkilötunnuksen. Näiden osalta on varmaan viisasta tehdä ne samalla kertaa, jos se vaan muuten on mahdollista. Joukossamme on kuitenkin vielä henkilöitä, joilla on sekä miehen että naisen nimet virallisia ilman, että sukupuolta on juridisesti muutettu. Mutta jokainen tekee sen minkä kokee itselleen sopivaksi.

Translaki on vielä valitettavan torso, koska siinä jäi vielä alle 18-vuotiaat sen ulkopuolelle. Yhdistyksen työ jatkuu tältäkin osin.

Jäsenkysely

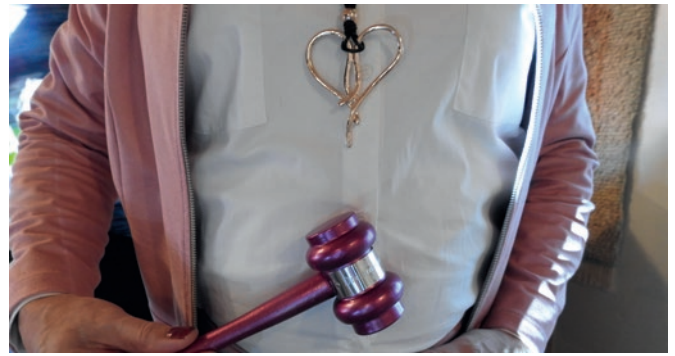
Jäsenkyselyn tulokset julkistetaan tämän lehden numerossa. Niiden pohjalta toteutetaan työpaja kevätpäivillä toukokuussa Morvassa. Tarkoituksena on vielä täsmentää kokoontumispaikkoja ja -kertoja sekä viikonloppujen ym. tapaamisten sisältöjä. Selvää on kuitenkin se, että toimintaa uudistetaan vastaamaan tämän päivän toiveita sekä toiminnan alueellista kattavuutta.

Kevättapaaminen

Kevättapaaminen pidetään toukokuussa Morvassa. Samassa yhteydessä pidetään kevätkokous, jossa käsitellään edellisen vuoden toimintakertomus ja tilinpäätös.

Pride

Kesäkaudella järjestetään Pride-tapahtumia ympäri Suomea eri paikkakunnilla. Jäsenistössämme on muutama aktiivi, jotka ovat olleet useissa tapahtu-

missa. Ongelmaksi on muodostunut se, että Dwc on käytännössä tuntematon yhdistys. Eli Setan jäsenjärjestöissäkään ei tiedetä mikä meidän yhdistys on. ... joku vaatefirma, vai...???

Toivon, että kesän aikana saadaan joihinkin isompiin Pride-tapahtumiin meidän jäsenkuntaa paikalle ja saadaan siellä pientä illanviettoa tai muuta yhdessäoloa aikaan vaikkapa piknikin muodossa. Ja näin saadaan lisää tunnettuutta "firmalle".

Tähän asiaan liittyy myös yhdistyksen nimen arviointi ja siihen liittyvän sloganin arviointi, koska nykyinen banderolli ei anna riittävästi informaatiota.

Tukholman Pride

Jäsenkunnassa on herännyt kiinnostusta lähteä porukalla elokuun alussa vietettävään Tukholman Prideen. Tästä tullaan jäsenistölle tekemään kyselyä ja arvioidaan sitten miten yhteinen risteily voisi onnistua.

Tulevaisuus

Yhdistyksemme on syntynyt aikoinaan toteuttamaan tiettyä tehtävää. Sille perustehtävälle on edelleenkin tarve olemassa. Mutta toiminnan tulee olla pääosin muuta. Mitä enemmän olemme julkisuudessa, sitä parempi on jokaisen transihmisen olla, koska myönteinen julkisuus ja asiamme julkisuus tekee asiasta "arkipäiväisen" ja sellaisen että ketään ei enää kiinnosta meidän pukeutuminen. Tarkoitus ei ole tehdä yhdistyksestä tarpeetonta, vaan suunnata toimintaa vastaamaan tämän päivän tarpeita unohtamatta sitä, miksi yhdistys on olemassa.

Aprillipäivänä 2024

SariKristiina

puheenjohtaja

Tasa-arvovaltuutetun juttusilla

Teksti ja kuvat: Anukatriina

6. maaliskuuta järjestettiin transjärjestöjen tapaaminen Tasa-arvovaltuutetun toimiston kanssa. Uusi valtuutettu Rainer Hiltunen oli ensimmäistä kertaa tällaisessa tapaamisessa mukana. Edustin itse DwC:tä. Valtuutettu ilmoitti, että hän joutuu lähemään kesken toiseen tilaisuuteen, mutta ei kuitenkaan malttanut lähteä ennen kaksi tuntia kestäneen palaverin loppupuolta.

Vahvat siteet valtuutetun ja DwC:n välillä

Hiltunen on vanha Seta-aktiivi 90-luvulta, ja muisti hyvin myös Dreamwear Clubin tuolta ajalta. Tasa-arvovaltuutetulla on ollut tiiviit yhteydet DwC:n toimintaan. Aiempi valtuutettu Pirkko Mäkinen osallistui puhujana DwC:n vuonna 2013 järjestämään työelämäseminaariin ja vieraili myös Hauholalla 2012.

Toimiston edustaja osallistui vuonna 2016 julkaisemamme työelämäkatsauksen julkaisutilaisuuteen. Kun kutsuin edustajan myös vuoden 2020 raportin julkaisuun, paikalle tuli itse tuolloinen valtuutettu Jukka Maarianvaara. Hän kertoi, että raporttimme olivat merkittävä apu tilannearvioiden teossa, toimistolla itsellään kun ei sellaiseen ollut resursseja. Molempien raporttien päätulokset on sisällytetty myös Tasa-arvovaltuutetun kertomuksiin Eduskunnalle. Tämä muistettiin tapaamisessammekin. Ilmoitin kuitenkin heille, että seuraavaa raporttia en varmaankaan ryhdy enää laatimaan.

Tasa-arvovaltuutettu transihmisten tukena

Yksi keskustelussa esiin noussut huomio oli, että Tasa-arvovaltuutetun toimisto vaikutti syrjintätilanteissa pelkällä olemassaolollaan: Kun järjestöiltä oli pyydetty apua syrjintätilanteissa, viittaus siihen, että asia ehkä voisi mennä valtuutetun käsittelyyn, saattoi saada mahdolliseksi ilmoitetut ratkaisut yhtäkkiä mahdollisiksi.

Syrjinnän kohteeksi joutuneen transihmisen on varsin vaikea hakea apua sieltä, mistä sitä olisi tarjolla:

Matkalla Tasa-arvovaltuutetun toimistolle Hakaniemessä.

Ei joko tiedetä tai ei uskota yhteydenoton auttavan. Tapaamisessa sovittiin, että Tasa-arvovaltuutettu laati videon, jossa hän kertoo tarjolla olevasta avusta. Tätä videota tullaan jakamaan järjestöjen sivuilla.

Sekava tulevaisuus toivonpilkahduksin

Translakikampanja vei paljon voimavaroja transaktiivisteilta, joten viime vuosi oli voimien takaisin keräämisen aikaa. Vielä toteutumattomien tavoitteiden ajamisen aloittamiseen alkaa olla kuitenkin nyt hyvä aika. Hallituksen suhteen tässä ei ole mitään toiveita, ja uusien asioiden voimakas lobbaaminen juuri nyt voi viedä niiltä energiaa. Tasa-arvovaltuutetun toimisto voi kuitenkin edistää asioita oman viranomaistehtävänsä puitteissa, ja tässä voidaan tehdä yhteistyötä järjestöjen kanssa.

Näitä asioita ovat mm. nuorten oikeus juridisen sukupuolen vahvistamiseen, jonka suhteen järjestöt toivat esiin tilanteita, joissa syntyy aitoa syrjintää esimerkiksi opiskelun ja ensimmäisten työpaikkojen suhteen.

Tasa-arvovaltuutettu Pirkko Mäkinen juttelemassa Thean ja Mimmin kanssa Hauholla toukokuussa 2012.

Toinen suuri teema on muunsukupuolisten oikeudet. Toisaalta sukupuolineutraali henkilötunnus ja toisaalta kolmas juridinen sukupuoli edistäisivät ei-binäärien oikeuksia omannäköiseen elämään. Ongelmaksi on esitetty se, että tähän liittyvä tieto on sensitiivistä ja siksi ongelmallista. Totesin tähän, että mahdollisuus sukupuolineutraaliin henkilötunnukseen ja kolmanteen sukupuoleen mahdollistaa valinnan, haluaako asian julkiseksi vai ei.

Transhoitojen kohdalla todettiin tasa-arvo-ongelmaksi se, että hoitoja annetaan nyt identiteetin perusteella lääketieteellisen tarpeen sijasta. Tilanne on äärimmäisen sekava: Translaki on sovitettu tulevan ICD-11:n kanssa, mutta vaikka sen piti tulla voimaan jo vuonna 2022, meillä on edelleen voimassa vanha ICD-10 hoitokäytäntöineen. Translain uudistus sai aikaan heikennyksen siinä, että lääkäreitä ei enää veloiteta kirjoittamaan lähetettä. Tätä optiota on myös käytetty. Hoitojonot ja hoitoon pääsy ovat pitkittyneet muutenkin.

Kerroin viharikoksista tekemästani kyselystä, josta ilmeni (toki se ilmenee muuallakin...), että poliisin asenteissa on ollut runsaasti asiattomuutta, eikä rikoksia ole viitsitty/osattu kirjata viharikoksiksi monissa selkeissäkin tapauksissa.

Myös urheilusta keskusteltiin. Tasa-arvovaltuutettu katsoi, että julkinen keskustelu asiasta kävi kovasti kierroksilla ja kategorisella tasolla, ja että se on sittemmin fokusoitunut paremmin niille alueille, missä sillä voi olla oikeastikin relevanssia.

Keskustelua pukuhuonepolitiikasta

Itse toin esiin Tasa-arvovaltuutetun aiemmat sukupuolitettuihin tiloihin liittyvät lausunnot. Yksi niistä on Tasa-arvovaltuutetun kertomuksessa eduskunnalle 2022 sivulla 81:

"... koska transihmisen keholliset ja ulkonäölliset sukupuolipiirteet tai sukupuolen ilmaisu voivat poiketa keskimääräisestä, tarvitaan tapauskohtaista harkintaa parhaan ja syrjimättömän toimintatavan löytämiseksi. Juridinen sukupuoli ei sinänsä ole aina asian arvioinnissa ratkaiseva tekijä. Toisaalta on selvää, että myös transnaiset ovat naisia ja transmiehet miehiä."

Muotoilun perusteella joku saattaisi tulkita, että transnaisen maskuliininen olemus voitaisiin tulkita perusteeksi hänen pääsynsä epäämälle naiserytyisiin tiloihin. Kerroin kantamani, että peruste on huono, koska myös cis-naisen keho voi olla kookas, harteikas ja kapealantioinen. Muut järjestöjen edustajat muistuttivat, että tästä on tullut jo ongelma esimerkiksi Amerikassa. Toivoin, että tuota kantaa tarkennettaisiin järkevämmäksi. Toisaalta esitin kysymyksen, miten tulisi toimia, jos joku nainen nostaisi metelin siitä, että esimerkiksi minä transnaisena käytän naisten pukuhuonetta. Vastaukseksi sain, että tilanteeseen pitäisi liittyä häirintää, joka on aina aktiivista toimintaa, ja Tasa-arvovaltuutettu katsoi asian olevan lähinnä kyseisen valittajan oma ongelma, ja että he ovat neuvoneet tällä tavoin heille tulleissa kuvatus kaltaisissa kyselyissä.

Tasa-arvovaltuutettu Jukka Maarianvaara (oik.) osallistumassa kyselytutkimuksen julkaisun yhteydessä marraskuussa 2021.

Toin myös esiin tyytymättömyyteni Tasa-arvovaltuutetun taannoiseen lausuntoon Change-alusvaateketjun toimintaan liittyen, jossa todettiin liikkeellä olleen oikeus poistaa transnaiset muiden naisten turvallisen tilan säilyttämiseksi. Muistutin, että toisaalta alusvaatteiden sovittaminen tällaisissa liikkeissä tapahtuu aina erillisissä sovituskoipeissa, ja toisaalta on varsin yleistä, että alusasuostoksilla on mukana miespuolinen puoliso. Tämä huomioon ottaen oikeus transnaisten poistamiseen liikkeestä ei ole mielekkäästi perusteltavissa. Tässä kaikki paikalla olleet olivat samaa mieltä.

Jos ongelmia ilmaantuu, salilla käynti onnistuu monessa paikassa myös erillistilassa.

Muutosneuvottelut, jotka muuttivat koko elämäni

Teksti: Lauri

Olen perheellinen kolmen lapsen isä Helsingistä, ja työskentelen it-alalla suuressa yrityksessä. Oli kulunut noin kolme vuotta siitä, kun olin myöntänyt itselleni feminiinisyyden olevan osa minua. Siihen pisteeseen pääseminen oli ollut minulle pitkä matka, johtuen hyvin uskonnollisesta lapsuudesta ja vahvasta sukupuoliroolituksesta. Kun pitkän ajan kuluttua vihdoinkin olin uskaltanut kyseenalaistaa omaksumiani "totuuksia", oli kuin pato sisälläni olisi murtunut. Feminiininen puoleni ei enää kyselyt lupaa, se vaati päästä esiin. Eteeni avautui kokonaan uusi maailma jota aloin innolla tutkimaan. Aloin myös käymään aktiivisesti DwC:n kahvi-illoissa Helsingissä.

Pian minut kuitenkin palautettiin maan pinnalle. Feminiininen puoleni ei tuottanut puolisoni aivan yhtä suurta iloa kuin minulle, hän olisi pärjännyt mainiosti ilmankin. Ajauduin umpikujaan, koska en olisi halunnut tuottaa pettymystä puolisoni, mutten voinut myöskään luopua feminiinisestä puolestani. Vähitellen intoni kääntyi lannistukseksi, ja lopulta masennukseksi. Feminiinisen puoleni vuoro koitti lähinnä silloin, kun puolisoni ei ollut paikalla. Käytännössä DwC:n kahvi-illat olivat tuolloin ainoa paikka jossa saatoinkin hengittää vapaammin.

Vaikka en voinut tai uskaltanut ilmaista itseäni kuten olisin halunnut, kahvi-illat antoivat minulle kuitenkin rohkeutta tehdä joitakin muutoksia: aloin kasvatamaan hiuksiani pitkiä, poistattamaan partaani laserhoidoilla ja käyttämään töissä vaatteita joiden ajattelin soveltuvan kaikille sukupuolille. Yksivärinen tummansininen hupparitunika

ja mustat leggingsit olivat piste, jossa rohkeuteni rajat tulivat vastaan. Vaikka en nähnyt työpaikallani kenenkään miesoletetun pukeutuvan niin, ajattelin että asu voisi pääkaupunkiseudulla vielä juuri ja juuri sopia persoonallisesti pukeutuvan miehenkin ylle. Tuossa asussa uskaltauduin toisinaan työpaikalle, peläten muiden reaktioita. Mitään havaittavia reaktioita ei kuitenkaan koskaan tullut.

Koska muiden syiden ohella identiteettiini liittyvät asiat olivat aiheuttaneet minulle masennusta, olin uskoutunut tilanteestani jossain määrin silloiselle esihenkilölleni. Sitä en hänelle kuitenkaan kertonut, etten uskalla tulla töihin sen näköisenä kuin oikeasti haluaisin. Kuten niin monessa muussakin yrityksessä, myös työpaikallani oli taannoin muutoksenneuvottelut. Niiden seurauksena esihenkilöni vaihtui. Uusi esihenkilöni oli minulle puolittu, hän oli työskennellyt samalla toimistolla kuin minä useamman vuoden. Hän varasi meille kahdenkeskisen keskusteluajan noin kahden viikon päähän.

Kuva: Anukatariina

Aloin kuumeisesti miettimään, miten ihmeessä voisin kertoa tilanteestani hänelle.

Noin viikkoa ennen tuota keskusteluhetkeä olimme ystäväni Hannun kanssa sopineet tapaavamme Helsingin keskustassa. Olimme molemmat liikenteessä feminiinisessä ulkoasussa. Minulle tilanne oli erityinen, sillä tuohon mennessä olin vain harvakseltaan liikkunut julkisesti naisten vaatteissa ja meikattuna. Pääasiassa tuollaisia hetkiä olivat olleet matkat kotoa DwC:n kahvi-iltoihin ja takaisin, ja niidenkin osalta käytännössä muutaman minuutin kävely parkkihallista Setan toimistolle. Sen lisäksi että häpesin feminiinistä puoltani, minulla liittyi siihen suurta sisäistä epävarmuutta ja pelkoa. Minusta tuntui, etten osaa meikata alkuunkaan, vaatevalintani ovat surkeita, ja minua myös pelotti suunnottomasti mahdolliset muiden ihmisten reaktiot. Olen varma että epävarmuuteni myös heijastui minusta, ja olin siten luonut itselleni eräänlaisen negatiivisuutta ruokkivan kehän.

Tällä kertaa tilannetta kuitenkin helpotti se, etten ollut tilanteessa yksin. Hannulla oli aikomuksena hankkia uudet kengät naisten mallistosta, joten kävimme yhdessä etsimässä hänelle sellaisia useista liikkeistä. Jos minä olisin ollut hankkimassa uusia naisille markkinoituja kenkiä, olisin yrittänyt hiipiä mahdollisimman näkymättömänä johonkin nurkaan nopeasti sovittamaan kenkiä, ja pyrkinyt poistumaan paikalta mielellään ennen kuin myyjä ehtisi havaita minua. Tai mikä vielä todennäköisempää, olisin tilannut kengät netistä.

Seuratessani haltioituneena Hannun positiivisuutta itsevarmuutta ja rohkeutta näin kuitenkin edessäni täydellisen ratkaisun minua pitkään vaivanneeseen ongelmaan. Olin syyttänyt "maailmaa" siitä, että miksi vaatteet ovat sukupuolitettuja, ja miksei ole soveliasta näyttää sellaiselta kuin oikeasti haluaisi. Tuossa hetkessä minulle kävi vastaanväättämättömän selväksi, että todellisuudessa on vain yksi asia joka estää minua toimimasta niin. Se olen minä itse. Tuossa hetkessä päätin että tilanteeni on muututtava.

Laadin yhden päivän suunnitelman, jonka kantavana ideana oli hoitaa asioita tietyssä järjestyksessä siten, että päivän edetessä feminiinisten vaihtoehtojen valitseminen helpottuisi. Suunnitelmani ei sopinut lähteä meikattuna liikkeelle, mutta vaate-tukseksi valitsin leggingsit, hupparitunikan ja nais-

Kuva: Monestra Production/Pexels

ten pitkän talvitakin. Päivän ensimmäinen etappi oli elämäni ensimmäinen käynti kampaajalla. Pyyysin kampaajaa pyrkimään feminiiniseen lopputulokseen sekä hiusteni että kulmakarvojeni osalta. Koska en halunnut pitkistä hiuksistani eroon, lopputulos ei dramaattisesti eronnut lähtötilanteesta. Olin mielessäni toivonut, että näyttäisin kampaajalla käynnin jälkeen selkeästi feminiinisemmältä kuin ennen sinne menoa. Hyväksyin kuitenkin tilanteen, ja päätin kaikesta huolimatta edetä suunnitelmani seuraavaan vaiheeseen.

Suunnitelmani toisessa vaiheessa suuntasin Sokoksen kosmetiikkaosastolle. Aiemmin olin epätoivoisesti itse yrittänyt löytää ihonväriini sopivaa meikkivoidetta, koska rohkeuteni ei ollut riittänyt pyytää asiantuntijan apua. Nyt tein mielessäni päätöksen, etten poistuisi Sokokselta ilman minulle oikeasti sopivaa meikkivoidetta. Sokoksella on eri meikkibrändeille omat osastonsa, ja kullakin osastolla on ainakin ruuhka-aikaan omat asiakaspalvelijansa. Katselin kosmetiikkaosastolla ympärilläni, tehden mielessäni arviota kenelle asiakaspalvelijoista minun olisi helpointa mennä asiani esittämään. Lopulta päädyin siihen, että tällä kertaa oikea meikkibrändi minulle olisi Lancome. Kyseisen osaston asiakaspalvelija oli nuori naisoletettu, ja hänen kasvoillaan vaikutti olevan ystävällinen hymy. Suuntasin hänen luokseen, ja sain kuin sainkin arastellen suustani ulos pyynnön saada apua ihonväriini sopivan meikkivoiteen valintaan. Ennakkoon tekemäni arvio osui oikeaan, kyseinen asiakaspalvelija palveli minua todella iloisesti ja ystävällisesti. Samalla sain myös kasvoilleni minimaalisen meikkauksen, eli ohuen kerroksen meikkivoidetta ja hieman peitevoidetta. Vaikka kyse oli vain noista kahdesta tuotteesta, oli niillä mielestäni selkeä vaikutus ulkonä-

kööni. Merkittävämpi asia oli kuitenkin se, että sain tuosta hyvin sujuneesta tilanteesta lisää rohkeutta.

Päivää varten laatimani suunnitelman viimeinen kohta oli käynti optikkoliikkeessä. Olin kokenut jo jonkin aikaa näöntarkastuksen olevan jälleen paikallaan. Paria vuotta aiemmin en ollut uskaltanut sanoa, että haluaisin kehykset mieluummin naisten puolelta. Tuolloin ratkaisin ongelman tilaamalla ylimääräiset lasit netistä ja käyttämällä piilolinsejä.

Astuessani liikkeeseen tunsin pulssini kiihtyvän voimakkaasti. Olin ajatellut, että minulla olisi matlampi kynnyksellä esittäen kehystöiveeni, jos ulkoinen olemukseni antaisi edes jotain viitteitä identiteettistäni. Minulla oli edelleen päällä hupparitunika, leggingsit ja naisten talvitakki. Lisäksi ulkonäköni vaikutti Sokokselta kasvoille saamani ohut meikki-voidekerros sekä aamullinen kampaajakäynti. Olin varannut ajan näöntarkastukseen, ja tarkoitukseksi oli tilata samalla käynnillä silmälasit, jos vain sopivat kehykset löytyisivät. Jouduin odottamaan pääsyä näöntarkastukseen hetken, ja minua kehoitettiin tutustumaan kehysvalikoimaan odotellessani. Näin jälkikäteen asia tuntuu minusta varsin huvittavalta, mutta tuossa hetkessä minulle kuitenkin oli melkein ylivoimainen rohkeuden kaitos kävellä naisten kehysvalikoiman luo, ja alkaa sovittaa eri kehyksiä. Mieleeni hiipi vanha tuttu syyllisyys siitä, että olisin tekemässä jotakin luvaton ja väärää. Päilyilin välillä ympärilläni peläten, että joku liikkeen henkilökunnasta tulisi ohjaamaan minut "oikealle osastolle". Mitään sellaista ei kuitenkaan tapahtunut.

Hetkeä myöhemmin optikko (miesoletettu) tuli kutsumaan minut näöntarkastukseen. Olin oikeastaan hyvin helpottunut, että hän löysi minut sovittelemasta naisten kehyksiä. Minua oli melkoisesti jännittänyt, että miten saisin toiveeni sanotuksi, mutta nythän ongelma ratkesi kuin puoliksi itsestään. Näköni tarkastus sujui aivan samalla tavalla kuin aina edellisilläkin kerroilla. Tarkastuksen päätteeksi optikko tiedusteli halukkuuttani sovittaa vielä kehyksiä. Tartuin tarjoukseen, ja totesin hänelle vielä varmuuden vuoksi, että haluaisin tällä kerralla kehykset naisten puolelta.

Näöntarkastukseni tehnyt optikko tuli auttamaan minua kehysten valinnassa, eikä hänelle ollut mikään ongelma etsiä kasvopiirteisiini sopivia kehyksiä naisten valikoimasta. Hän palveli minua erit-

täin asiallisesti ja ammattitaitoisesti. Liikkeessä oli sellainen tarjous, että oli mahdollista ottaa kaksi lasia yksien hinnalla. Olin niin onnellinen sovittelemasta kehyksiä, että päädyin ajattelematta asiaa sen enempää tilaamaan kaksi erilaista kehyksistä naisten puolelta. Oikeastaan vasta seuraavana aamuna todella ymmärsin valintani seuraukset. Tekemäni ratkaisu oli kyllä täsmälleen se mitä sisimmässäni halusin, mutta käsitin myös ylittäneeni rajan jonka yli en ollut aiemmin uskaltanut astua. Tähän asti olin käyttänyt netistä tilaamiani feminiiniseen ulkoasuun sopivia silmälaseja lähinnä DwC:n kahvi-illoissa, mutten milloinkaan esimerkiksi töissä. Nyt tilanne kuitenkin muuttui. Näköni oli muuttunut niin merkittävästi, että tulisin käyttämään käytännössä pelkästään uusia silmälaseja.

Sitten koitti päivä, jolle keskustelu uuden esihenkilöni kanssa oli sovittu. En ollut millään onnistunut keksimään sopivia sanoja asiani kertomiseen, enkä myöskään halunnut toistamiseen joutua vastaavaan puolittotuudelliseen tilanteeseen kuin edellisen esihenkilöni kanssa. Lopulta en keksinyt kuin yhden tavan saada asiani esitetyksi siten ettei siitä jäisi pois mitään olennaista. Jos menisin tapaamaan esihenkilöäni mekkoon pukeutuneena, asiani esittämiseen tarvittaisiin puhetta vain muutama sana. Minua todella pelotti mitä siitä seuraisi. Ymmärsin kuitenkin, ettei ongelmaani voi lopultakaan ratkaista millään muulla tavalla. Jos haluan käyttää töissä mekkoa, minun on pukeuduttava mekkoon. Tehdessäni lähtöä töihin epäröin vielä ratkaisuaani. Muistin kuitenkin tekemäni silmälasitilauksen, ymmärtäen että jos en hoitaisi asiaa nyt, joutuisin tekemään sen joka tapauksessa lähiaikoina. Ajattelin, että on luontevinta kertoa asia uudelle esihenkilölle heti ensimmäisen keskustelun aikana.

Valitsin päivän työasuksi leggingsit ja NOSH:in hieman polvien yläpuolelle yltävän arkipukeutumiseen sopivan puuvillaisen mekon. Mekon istuvuus oli normaali, eli ei tyköistuva tai ylisuuri. En kuitenkaan meikannut, koska minusta tuntui, etten onnistuisi siinä itseäni tyydyttävällä tavalla. Huonosti onnistunut meikki olisi vain lisännyt epävarmuuttani. Lisäksi silmälasinikin olivat vielä miesten mallistosta. Uudet silmälasini eivät olleet vielä saapuneet, ja taannoin netistä tilaamieni feminiiniseen ulkoasuun soveltuvien lasien tarkkuus ei ollut riittävä työntekoon. Vaikka ulkoasuni ei ollut "valmis", pysyin päätöksessäni ja lähdin töihin mekko päällä.

Töihin päästyäni yritin vältellä muita ihmisiä siinä kuitenkaan onnistumatta. Asioidessani työpaikani keittiössä, kohtasin heti uuden esihenkilöni. Hän vilkaisi minua ja huomasi takuulla miten olen pukeutunut. Hän ei kuitenkaan tuntunut reagoivat siihen mitenkään, vaan jatkoi puhumista aivan tavallisesti. Myöhemmin asioidessani keittiössä uudelleen, siellä oli yllättävän paljon ihmisiä. Tervehdin muutamaa, mutta menin paniikkiin peläten mitä minulle sanottaisiin, ja kipitin kiireisen näköisenä takaisin työpisteelleni ennen kuin kukaan ehtisi sanoa mitään. Se oli kuitenkin selvää, että tuon jälkeen koko toimistomme tietäisi millaista pukeutumistapaa suosin.

Iltapäivällä koitti keskusteluhetki uuden esihenkilöni kanssa. Aluksi puhuimme täysin töihin liittyvistä asioista. Hieman myöhemmin tuli tilanne, jossa koin hetkeni tulleen. Olin pyrkinyt miettimään mielessäni kaikki erilaiset vaihtoehdot miten esihenkilöni saattaisi reagoida asiaani. Alkaisiko hän nauraa? Tai menisikö hän aivan hiljaiseksi, tehden tilanteesta todella vaivaannuttavan? Ehkäpä hänen kommenttinsa olisi jotain neutraalia kuten "aivan". Parhaassa tapauksessa hän voisi sanoa jopa jotain rohkaisevaa kuten "hienoa että uskallat olla oma itsesi". Vaikka olin kuvitellut varautuneeni kaikkeen, en kuitenkaan ollut kyennyt ennakoimaan niitä sanoja jotka esihenkilöni minulle lausui. Ne sanat olivat nämä: "oikeastaan en ole kovin yllättynyt".

Esihenkilöni mielestä oli ollut melko selvää jo pidempään, ettei identiteettini ehkä ole valtavirtaan lukeutuvaa. Hän ei myöskään meinannut uskoa että olin töissä ensimmäistä kertaa mekossa, hänen mielestään olin tehnyt niin jo jonkin aikaa. Ehkä ero mekon ja hupparitunikan välillä ei ollutkaan aivan niin suuri kuin olin kuvitellut. Vaikka en arvannut keskustelun menevän näin, olin todella helpottunut ja iloinen kun asiani ei tullutkaan yllätyksenä. Esihenkilöni lupasi selvittää voisinko saada tilanteeseeni jotain tukea yrityksen sisällä. Sen jälkeen siirryimme seuraaviin asioihin ja keskustelu jatkui aivan kun edellisessä asiassa ei olisi ollut mitään erikoista.

Esihenkilöni kanssa käymäni keskustelun jälkeen olen alkanut pukeutumaan töissä ja muuallakin mieleni mukaan, ja myös meikkaamaan lähes päivittäin. Osallistuessani työpaikalla noin 30 henkilön lounaalle mekko päällä vieressäni istuvan miesole-

tetun vaateetusta kommentointiin vesiteemalliseksi. Minulle sitä vastoin ei sanottu mitään. Aiemmin pelkäsin todella paljon mahdollisia reaktioita muutuneeseen ulkonäkööni, mutta se pelko osoittautui täysin turhaksi. Sen paremmin kollegani kuin asiakkaani eivät ole sanallakaan kommentoineet minussa tapahtunutta muutosta. Hiljaisuus on toki mukavampaa kuin negatiiviset kommentit, mutta silti välillä suorastaan toivoisin jonkun sanovan edes jotain. Ainakin pääkaupunkiseudulla vähänkään suuremmissa työpaikoissa on kuitenkin tyypillistä, ettei muiden ulkonäköä yksinkertaisesti uskalleta kommentoida. Vilpittömästi hyvääkin tarkoittavan kommentin lausuja saattaa joutua vaikeuksiin, jos kommentoinnin kohde tulkitsee kommentin toisin kuin sen antaja tarkoitti.

Sanatonta kannustusta olen kuitenkin saanut jonkin verran. Arvostukseni työnantajaani kohtaan kasvoi toimitusjohtajamme tervehtiessä minua iloisemmin kuin milloinkaan aiemmin. Töiden ulkopuolella olen saanut toisinaan asiakaspalvelutilanteissa selkeästi tavanomaista parempaa palvelua tai poikkeuksellisen ystävällisen hymyn. Olen onnellinen tästä kaikesta, mutta ulkonäkööni liittyvät asiat ovat lopultakin olleet vain pieni osa minussa tapahtunutta muutosta. Esihenkilöni kanssa käymäni keskustelun myötä oivalsin jotain joka muutti koko elämäni.

Aiemmin koin valtavaa syyllisyyttä identiteetistäni. "Miksi juuri minun pitää olla se omituinen friikki, joka haluaisi hankkia vaatteensa väärältä osastolta." Lapsuudessa omaksumani uskonnolliset normit ja vahva sukupuoliroolitus määrittivät mielekseni mikä on oikein ja mikä väärin. Ja se mitä koin olevani, oli ehdottomasti sitä väärää lajia. Sisäisen syyllisyyden lisäksi olin jostain syystä ajatellut identiteettini ulkoisen ilmaisun automaattisesti loukkaavan muita ja aiheuttavan suurta paheksuntaa. Siis vähän samaan tapaan kuin että olisin peseytymättä kuukauden, ja ahtautuisin öljyisissä vaatteissa jotka sotkevat kaiken mihin koskevat, ääriään myöten täynnä olevaan metroom aiheuttamaan pistävällä hajulla muille matkustajille pahoinvointia, ja liikaamaan lähellä olevien vaatteet.

Keskustelu esihenkilöni kanssa sai minut kuitenkin näkemään itseni aivan uudessa valossa. Kuvaannollisesti koin ottaneeni mukaani tuohon keskusteluun kaikki identiteettiäni koskevat itsesytyökset. Minus-

ta tuntui siltä kun olisin todella ankaraa rangaistusta peläten ojentanut esihenkilölleni vapisevin käsin paksun kansiolisen identiteettini tuomitsevia syytöksiä, mutta hän olisikin pikaisesti vilkaissut niistä paria ensimmäistä, tyrkännyt koko mapin sisällön tuhahtaen silppuriin, ja kysynyt että oliko minulla vielä jotain muita huolia. Minuun todella syväälle piintynyt uskomus, että ympärilläni oleva maailma tuomitsisi minut samoin kun olin itse itseni tuominut, alkoi hiljalleen liueta tarkkaillessani esihenkilöni sanoja, ilmeitä ja eleitä. Se, kuinka huolettomasti ja arkipäiväisesti hän suhtautui asiaani, sai minut oivaltamaan, että identiteettini ja sen ilmaisu taitaakin olla lähtökohtaisesti aika yhdentekevää ympärilläni oleville ihmisille. Tätä päätelmääni tuki myös se, ettei muuttunut ulkoasuni aiheuttanut muissakaan päivän aikana kohtaamissani ihmisissä mitään havaittavia reaktioita.

Muiden ihmisten olin mielessäni kyllä sallinut olla sellaisia kuin he ovat, mutta itse olin yhä ollut minuun voimakkaasti lapsena iskostetun sukupuoliroolituksen vanki. Tämän ohella pidin identiteettiäni vankina myös siksi, että minua aidosti pelotti mitä minusta kuoriutuisikaan, jos päästäisin sen

Kuva: Anukatariina

vapauteen. Nyt vihdoinkin ymmärsin, että tilanne on muuttunut. Toisin kuin lapsuudessa, enää minua ei tuomittaisi siitä että olen se mikä olen. Sanat eivät riitä kuvaamaan kokemaani helpotuksen, ilon ja onnen tunnetta käsittäessäni, ettei minun enää tarvitse hävetä tai kokea syyllisyyttä. Vaikka minua pelotti mihin tämä kaikki johtaisi, päätin ottaa siitä selvää. Enää en suostuisi kokemaan syyllisyyttä identiteetistäni, tästä eteenpäin iloitsisin siitä.

Tätä kirjoittaessani on kulunut reilu kuukausi siitä kun menin ensimmäistä kertaa työpaikalleni mekko päällä. Kulunut kuukausi on ollut aivan ihmeellinen ja ylittänyt moninkertaisesti kaikki odotukseni. Aiemmin minulla oli valtavia vaikeuksia saada itseäni aamuisin ylös sängystä, nyt herään mielelläni puolta tuntia etuajassa jotta ehdin rauhassa valitsemaan vaatteet ja meikkaamaan. Aiemmin kiskoin ärtyneenä miesrooliin sopivat vaatteet ylleni, nyt ilo aivan kuplii sisälläni valmistautuessani päivään. Aiemmin minun oli sovittava puhetapani ja käyttäytymiseni omaksumaani miesrooliin sopiviksi, nyt olen voinut alkaa päästää niistä irti ja alkaa opetella olemaan aito itseni: välitön ja tunteellinen.

Eilen käymieni keskustelujen vuoksi havaitsin miesroolini hukkuneen jonnekin. Näköjään en ole reilun kuukauden aikana kaivannut sitä lainkaan, enkä kyllä aio nytkään sitä etsiä. En ole kuluneen kuukauden aikana suostunut pukeutumaan miesten vaatteisiin kuin kerran: tein niin tyhjentäessäni kompostia. Puolisonikin kertoi nyt ymmärtävänsä, miksi aiemmin suorastaan vihasin vaatekauppoja. Minut oli viety väärälle osastolle.

Nykyään mietin enää harvoin mitä kollegat tai muut vastaantulevat henkilöt ajattelevat feminiinisestä ulkoasustani. Sen haluaisin kuitenkin tietää, mitä he ajattelevat hymystä kasvoillani. Onnellisuus joka seuraa vapaudesta olla oma itsensä on niin suurta että siitä riittää jaettavaksi muillekin.

Ullan tarina

Haastattelu ja teksti: Anukatariina

Kuvat Ullan arkistosta

Ulla kuuluu Dreamwear Clubin vanhaan kaartiin, hän on yksi perustajajäsenistä. Tässä haastattelussa kerrotaan Ullan elämästä pienestä lapsesta lähtien. Tarinassa on traagisia ja huvittavia piirteitä, ja se antaa mielenkiintoista ajankuvaa menneiltä vuosikymmeniltä.

Haastattelu tehtiin marraskuussa 2023.

Lapsuuden kokemukset

Ulla syntyi pienessä maalaiskylässä suureen sisarusparveen. Perheen köyhyys toi erikoisia asioita Ullan elämään:

”Mulla on neljä siskoa, ja olin perheen ainoa poika. Koska emme olleet kovin rikkaita, vaatteet kiersivät sisarelta toiselle, ja mamman mielestä oli luonnollista, että se koski alusvaatteiden kohdalla myös minua – eihän se ulospäin näkynyt.

Se tuskin oli kuitenkaan syynä siihen, että tyttöily kiinnosti minua jo kansakouluajoista asti. Kun koulu sitten eteni keskikouluun ja lukioon, en ole edes halunnut pitää muita alusvaatteita. Koulussakin tämä onnistui ilman, että kukaan kiinnitti siihen huomiota – urheilutunnitkin pidettiin aina ulkona.”

Poikana eläminen ei ollut herkkua Ullan perheessä:

”Äiti oli hyvin ankara, ja sitä hän oli erityisesti poikalapsia kohtaan. Niinpä sain aina syyt niskoilleni ja piiskaa pylylleni riippumatta siitä, kuka oli loppujen lopuksi kurittomuuksia tehnyt. Tästäkin syystä olisin halunnut olla mieluummin pikkutyttö kuin pikkupoika.”

Olipa syy mikä tahansa, Ulla toteutti tyttöhaavettaan perinteisellä tavalla:

”Minulla oli kova halu pukea siskojen muitakin vaatteita yksin ollessani, ja jopa pöhnin omaan käyttööni sellaisia vaatteita, joista huomasin, että niitä ei enää käytetty. Äiti löysi kerran vaatekätköni huoneessani olevasta varastokomerosta, ja kyseli raivostuneena, pidätkö sinä näitä päälläsi, vai miksi

Ulla Silja Serenadella 2012.

sinä näitä piilottelet. Tuohon asiaan ei kuitenkaan koskaan sen jälkeen palattu.”

Kotoa pois: Lukio Helsingissä

Ulla irrottautui kotoaan jo varhain muuttamalla Helsinkiin lukiota käymään. Se ei kuitenkaan antanut vielä hänelle täyttä vapautta olla ihan vaan Ullana.

”Ajelin silloisen koulukaverini kanssa junalla Helsinkiin vuonna 1965. Ensimmäinen asunto oli sukulaisen luona Lauttasaarella. Sukulaisten avulla sain vuokrattua huoneen Flemarilla. Toisessa huoneessa asui asuntoa emännöivä Lea, joten mahdollisuutta olla vapaasti oma itse ei ollut. Alusvaatteet olivat edelleen naisten, miesten alusasuja olen käyttänyt vain pakon edessä esimerkiksi saunavierailuilla.

Sellainen aika, jolloin saatoin tehdä niin kuin halusin, koitti vasta ollessani työelämässä 70-luvun puolivälin maissa. Silloin uskaltauduin aluksi Kallion kaduille ja rohkeuden kasvaessa myös kauppoihin.”

Kontaktit muihin titteluihin

Ulla alkoi hakea kontakteja muihin kaltaisiinsa. Se ei onnistunut noihin aikoihin ihan samoilla menetelyillä kuin nykyään... Samanhenkisiä ystäviä alkoi kuitenkin löytyä:

”Noina aikoina seurailin määrättyjä lehtiä, joissa oli ilmoituksia transihmisiltä. Lehti taisi tässä tapauksessa olla Kalle, jossa oli kontaktipalsta, ja taisin itsekkin sinne laittaa ilmoituksen 80-luvun alussa, jossa ilmoitin etsiväni tämänhenkistä ihmistä. Tähän vastasi sitten Kirsti Hämeenlinnasta. Kirsti ilmoitti, että hän on tulossa firmansa huoltomiehen

Ulla Kirstin veneen peräsimestä Vanajavedellä.

kanssa Ruotsinlaivalle, ja että he halusivat tulla käymään luonani Niittykumpuun jossa asuin tuolloin itsekseni. Ja he sitten tosiaan tulivat, ja se oli ensimmäinen kontakti sellaisten ihmisten seurassa, jossa sain olla oma itseni.

En mennyt ulos Kirstin kanssa pääkaupunkiseudulla, mutta Hämeenlinnassa liikuimme kyllä. Kirsti oli menestyvä liikeihminen, ja hänellä oli hieno talo Hämeenlinnan keskustan laidalla, ja vierailin siellä usein. Oli yhtä juhlaa saada kulkea Hämeenlinnassa shoppailemassa, Kirsti miesroolissa ja minä Ullana. Kävimme myös Kirstin kesäasunnolla Vanajaveden rannalla. Siellä mm. rakensimme Kirstin saunamökkiä. Kirsti rakennutti itselleen myös asunnon Kyprokselle, ja sitäkin kävin seurailemassa useasti.

Jonkin verran tuon jälkeen tapasin myös BB:n. Olin nähnyt hänet liikkuvan Haagassa - samassa asussa kuin nykyäänkin. En enää muista, miten otin häneen yhteyttä, mutta kuitenkin tapasimme jossain ulkona, liekö juuri siellä Haagassa. BB:n vetämään Jasmiini-klubiin minulla ei ollut mitään kontaktia, vaikka Kirstikin siinä vieraili.

Seuraava tärkeä kohtaaminen oli Kim Summers, joka oli Kirstin kaveri. Kirsti oli puhunut Kimistä upeana hahmona. Tapasin Kimin 1980-90-luvun vaihteessa, kun hän oli juuri tullut Amerikasta Suomeen. Sen jälkeen vietin aika paljon aikaani Kimin ihanassa puutarhan keskellä olevassa talossa Etelä-Hämeessä.

Noihin aikoihin tutustuin myös jonkin kontaktipalstan kautta Helgaan. Kontaktissa oli myös kaupallinen puolensa, sillä tilasin Helgan puolisoilta vaattei-

Merja-Juhani, Ulla, Pirjo ja Helga liksenniityllä 1990.

ta omalle firmalleni. Näissä molemmissa merkeissä tuli käytyä usein Joensuun takamailla liksenniityllä, ja ystävystyin molempiin.

Niillä reissuilla olin mukana perustamassa Dreamwear Clubia vuonna 1990. Tuolla kertaa paikalla oli 6-7 henkeä, ja pieniä tapaamisia liksenniityllä pidettiin sen perään. Ensimmäinen isompi tapaaminen järjestettiin Kekäläniemessä Kouvolan lähellä, ja siellä tapasin taas Kimin. Outoa kyllä, hän oli siellä miesmoodissa.

Muita hyviä ystäviä oli Merja-Juhani Konginkankaalta, joka oli myös DwC:n perustajajäsen. Liikematkoillani minun oli helppo poiketa hänen luonaan. Merja-Juhani oli innokas hirvenmetsästäjä, ja minulla oli jopa mahdollisuus viedä oman firmani ulkomainen päämiehen päällikkö seurueineen seuraamaan metsästystä passipaikalta, mikä oli heille valtava elämys.

Kirsti ja Kim Summers juhlatunnelmissa joskus silloin.

Ulla puolivaloilla

Vaikka Ulla ei ole ollut kaikkein ahkerin ihmisvili-
nässä näyttäytyjä, hän on ollut aina mukana tavalla
toisella, menipä hän minne tahansa.

*”Armeijassa sattui jälkeensä ajateltuna hassu
tapahtuma. Palvelin laivastossa sen lippulaivalla
fregatti Matti Kurjella, meidän kotisatamamme oli
Suomenlinnassa. Tyttöily piti silloinkin hoitaa jol-
lain tavalla. Koska laivalle ei voinut mennä naisten
alusvaatteissa, vaihdoin pikkarit laivaston mustiin
”tempuhousuihin” Kauppatorin pisuaarissa. Nä-
kösuoja muihin pisuaarin käyttäjiin ei ollut kum-
moinen, joten ajoitus hiljaiseen hetkeen oli a ja o.
Myös tarve tekee taitavaksi, olin tässä toimenpi-
teessä pirun nopea.”*

*”Työni oli kiireinen, ja matkustin sen puitteissa hy-
vin paljon – myyntitehtävissä Suomessa, koulutuk-
sissa mm. Saksassa ja Englannissa ja myyntikokouk-
sissa Pohjoismaissa. Kaikkialla minulla oli mukana
kahden henkilön asut - liikemiehen ja sihteerin.
Sihteerin reissut hotellihuoneen ulkopuolelle jäivät
kuitenkin vähiin, koska Suomessa asiakkaitani oli
käytännössä kaikilla paikkakunnilla, joissa liikuin.
Eipähän sille sihteerille kauheasti jäänyt aikaakaan
kiireisten aikataulujen takia.”*

Ullan salaisen elämän yllättävät ystävät

1960-luvun Helsingissä ei ollut liiemmin vertaistu-
kiryhmiä transvestiteille. Sateenkaari-ihmiset löy-
sivät kuitenkin toisiaan vaihtelevin tavoin, kuten
myös Ulla:

*”Aivan Helsingin alkuaikoina tapasin henkilön, joka
oli yksi aikansa taideauktoreista. Hänellä oli
mahtava kattohuoneisto Eteläsataman lähistöllä.
Häntä tavatessani sain olla rauhassa mekko pääl-
lä. Tällainen mahdollisuus oli paratiisi minulle. Olen
miettinyt, miksi hän näin toimi, ja päätenyt siihen,
että vaikka hän oli gay, kyseessä oli aito ystävyys.
Hän myös antoi mahdollisuuden tutustua taitee-
seen laajasti näyttäessään siihen liittyviä asioita
hänen työhönsä ja harrastuksiin liittyen taiteen
ammattilaisena ja keräilijänä. Muualla kuin hänen
asunnossaan jouduin olemaan miesmoodissa, jo-*

*ten taivas ei ihan auennut noinakaan aikoina. Toi-
nen vastaavanlainen tapaus oli eräs vanhan ajan
laulaja, jonka asunnossa sain myös olla niin kuin
halusin.”*

Ulla sai myös tukea ja vinkkejä yllättävältä taholta:

*”Tutustuin myös erääseen naiseen, joka tuntui pitä-
vän minussa nimenomaan Ullasta. Hän opetti mi-
nua monissa naisellisissa taidoissa, ja hän järjesti
minulle jopa naishormoneja.”*

Vispilänkauppojen meklarina Kirstin kanssa...?

Ystävyys Kirstin kanssa oli Ullalle todella tärkeä, ja
he tukivat toisiaan elämän ylä- ja alamäissä monin
tavoin:

*”Kun Kirstin puoliso menehtyi jossain vaiheessa,
niin Kirsti pyysi minua välittämään parinhakuilmoi-
tuksen Hesariin. Tein työtä pyydettyä, ja tuloksena
oli kaksisataa vastausta! Tiukan karsinnan perus-
teella heistä löytyi Kirstille uusi elämäkumppani.
Vähän aikaa sen jälkeen minulle tuli ero lyhytaikai-
sesta avioliitostani. Olin käymässä Kirstin ja hänen
puolisonsa luona Kyproksella, jolloin pyysin heitä
vastapalveluna etsimään minulle elämäkumppani
sieltä Kyprokselta. Kirstin puoliso vastasi heti, että
kyllähän täällä olisi sellainen tehopakkaus, joka
varmaan minulle kelpaisi. Hän viittasi heidän taloa
kunnossa pitävään Claireen, joka on nyt minun rak-
kaani täällä kotosuomessa. Olen hänen kanssaan
onnellinen siksin, että hän hyväksyy minut täysin
sellaisena, mikä minä olen.”*

Ulla elää nykyään puolisonsa Clairen kanssa elä-
mää, jossa kotona ei tarvitse peitellä omaa itseä, ja
jossa toisen ymmärrys on perusasetus.

Ulla sparraaja-tyttöystävänsä
seurassa 2005.

Maailmaa parantamassa Reykjavikissa

25.–27.9.2023

Teksti ja kuvat: Anukatarina

Syyskuun lopulla 2023 minulla oli mielenkiintoinen mahdollisuus osallistua DwC:n edustajana pohjoismaisten sateenkaarijärjestöjen tapaamiseen Reykjavikissa. Tilaisuus sai myös dramaattisia kaikuja ja murheellisen muistutuksen siitä, että sateenkaari-ihmisten oikeuksien toteutuminen ei ole missään tapauksessa itsestään selvä asia edes ihmisoikeuksien mallimaissa.

Oli hienoa päästä keskustelemaan kaikista Pohjoismaista olevien ihmisten kanssa, mukaan luettuna Färsaaret ja Grönlanti. Opin näiden maiden ihmisiltä, että edes viralliset sateenkaarioikeudet eivät toteudu kaikkialla samalla tavoin. Molemmassa transihmisten hoidot tehdään emämaassa Tanskassa. Pöyristyttävintä oli kuulla, että hoitoihin olennaisesti liittyvien hormonien käyttö ja maahantuonti on kielletty Grönlannissa. Suhtautuminen transihmisiin saattaa olla siellä muutenkin nuivaa, vaikka itse asiassa inuiittiperinne tuntee sukupuolen moninaisuuden.

Kaikissa Pohjoismaissa raportoitiin lisääntyneestä anti-gender-aktiivisuudesta ja valtavasti lisääntyneestä vihapuheesta ja väkivallan uhasta. Tästä teemasta pidettiin useita työpajoja.

Paikalla olivat myös maiden tasa-arvoministerit, jotka kokoustivat näistä teemoista keskenään. Erityisesti Islannin pääministeri Katrín Jakobsdóttir oli satsannut tilaisuuteen paljon, ja hän piti myös puheenvuoron avajaisissa Reykjavikin kaupungintalolla. Samassa tilaisuudessa tutustuin ruotsalaisen FPES-transjärjestön puheenjohtajaan Johannekseen, joka oli tullut pahoinpidellyksi heinäkuussa Vesteråsin Priden yhteydessä.

Ministerejä haastateltiin konferenssissa heidän tapaamisensa tuloksista. Mitään kovin konkreettista ei heiltä ollut luvassa, mutta tilanteen seuraaminen pohjoismaisesta näkökulmasta on varmasti kaivattu tuki kaikissa maissa.

Tanskan tasa-arvoministeri Marie Bjerre vaikutti olevan kaiken kaikkiaan tietämätön vastuu-

Katrín Jakobsdóttir Reykjavikin kaupungintalolla

Tapaaminen Johanneksen kanssa Reykjavikin kaupungintalolla.

Pohjoismaiset tasa-arvoministerit haastateltavina.

alueellaan olevien alueiden ongelmista. Tanskan, Färsaarten ja Grönlannin valtuuskunnat pitivät huolta, että tietämättömyyteen ei voi vedota konferenssin jälkeen.

Kävimme keskustelua myös Suomen tasa-arvoministerin Sanni Grahn-Laasosen kanssa. Hän lupasi kutsua suomalaiset sateenkaarijärjestöt keskusteluun kotimaisista haasteista lähiaikoina. Tämä toteutuikin, mutta aikataulu ei sallinut minun osallistua tuohon tapahtumaan.

Itse osallistuin työelämäsyrintään liittyvään työpajaan, jossa käsiteltiin pohjoismaista projektia tilanteen kartoittamiseksi. Raportti siitä julkistetaan tänä keväänä, ja osa sen Suomea koskevasta osios-

Jalkojen oikomista konferenssitauolla

Tanskan tasa-arvoministeri Marie Bjerre vaikutti olevan kaiken kaikkiaan tietämätön vastualueellaan olevien alueiden ongelmista. Tanskan, Färsaarten ja Grönlannin valtuuskunnat pitivät huolta, että tietämättömyyteen ei voi vedota konferenssin jälkeen.

ta tulee perustumaan laatimiini kyselyraportteihin. Pohjoismaiden tilanne vaikuttaa tässä olevan melko samantapainen: Syrjintää esiintyy edelleen, ja sukupuolivähemmistöihin kuuluvat ovat muuta väestöä suuremmassa syrjäytymisvaarassa. Toisaalta kaikkialla havaittiin myös myönteistä kehitystä, sukupuolivähemmistöihin kuuluvat olivat kokeneet aika laajasti tukea identiteettinsä takia työpaikoilla.

Lyhyinä vapaa-ajan jaksoina tutustuin itselle aiemmin tuntemattomaan Reykjavikiin. Tulopäivänä maanantaina ilmakin oli mitä ihanin. Kaupungin ydinkeskusta muodostuu pienehköistä ja paikoin viehkeistä liike- ja asuintaloista – vain muutama talo loi massiivisemman vaikutelman. Meren ran-

Ruotsalaiset kollegat työelämäseminaarissa

Vanha pääkatu vanhoine puutaloineen

taan oli toki rakennettu mahtipontista uutta liikekeskustaa, jota välttelin johdonmukaisesti.

Konferenssi päättyi upeaan gaalailalliseen, jossa nautimme paikallisia herkkuja. Lipeäkalan inhoajana olin vältellyt siihen asti turskaa, mutta nyt se tuli lautaselleni ei niin yllättäen, mutta kuitenkin pyytämättä. Hämmästyin sen valmistustapaa: En ollut koskaan saanut graaviturskaa maistettavakseni. Ja sehän maistui, turskan tyypillinen tympeä maku oli tipotiessään! Lammasta olinkin jo maistellut aiemmin, ja laadukkaasti valmistettuna se maistui mainiolta joka kerta.

Gaalailallisen lopuksi ohjelma oli myös upea: Paikalle oli hankittu suuri määrä alkuperäisiä Islannin Euroviisuedustajia. Itse jätin tuon herkun väliin, koska halusin säilyttää kotimaisen vuorokausirytmän – Islannissa kello on meikäläiseen verrattuna kolme tuntia jäljessä.

Poistuessani juhlatilana olleesta vanhasta elokuvateatterista juttelin hetken tutuksi käyneen turvahenkilön kanssa, ja tokaisin, että taitaa olla vähän normaalista poikkeava keikka... Enpä tiennyt silloin, kuinka oikeassa tuo heitto olikaan. Konferenssitiiloissa ollessamme meillä oli koko ajan oltava sateenkaarinauhassa roikkuva nimilappu kaulassa. Noin kilometrin matkalla keskustan läpi hotellille se toki oli takin alla piilossa. Kaiken kaikkiaan tätimäinen hahmoni ei vaikuta kauheasti kiinnittävän huomiota muissa kaduntallaajissa.

Huonosti nukutun yön – flunssa iski tuliaisena - jälkeen vilkaisin valtuuskuntamme WhatsApp-ryhmän viestejä ja järkytyin:

Gaalailallisen avaus

Yöllä uusi tuttavani Johannes oli pahoinpidelty sairaalakuntoon paluumatkallaan. Päällimmäinen syy tähän oli ollut ilmeisesti turvallisuuden vuoksi annettu sateenkaarinauha, joka oli ollut näkyvässä. Sain myös kuulla, että juhlia ei ollut keskeytetty tämän takia, eikä asiasta ollut siellä tiedotettu, vaan ihmiset olivat omien verkostojensa kautta saamiensa huhujen varassa. Hotellille palaajille oli kuitenkin varattu taksit. Suomen valtuuskunta oli pitänyt nukkuessani tilannekokouksen heti hotellille saavuttuaan, ja jälkihoitokokous pidettiin Suomeen palaamisen jälkeen.

Homo- ja transvastainen viha nousee pelosta ja hämmennyksestä erilaisuutta kohtaan, joka sitten kääntyy niin usein aggressioksi. Tällä hetkellä tätä vihaa käyttävät häikäilemättä hyväkseen kansainväliset uskonnolliset toimijat ja nationalistiset ja populistiset poliittiset liikkeet. Yhdenvertaisuustyön keskeinen tehtävä on tuoda nämä asiat tutuiksi ja arkipäiväisiksi, jolloin tällaiselta ajattelulta katoaa kasvualustaa.

Geysireitä jouduin ihailemaan vain matkan päästä tiukan aikataulun takia.

Vuoden 2023 jäsenkyselyn yhteenvetoa

Kuvitus menneen kauden tapahtumista: Anukatariina

- Mitä mieltä olet Orivedestä viikonloppupaikana? (paikalla olleiden vastaukset)**
hyvä 10 huono 4
- Olitko tyytyväinen majoitukseen?**
kyllä 10 ei 1
- Ruuan laatu?**
hyvä 11 huono 0
- Ruuan hinta?**
hyvä 7 huono 4
- Mitä mieltä ohjelmasta?**
hyvä 13 huono 1
- Mitä mieltä olit taidenäyttelystä?**
hyvä 12 huono 0
- Mitä ohjelmaa tulevaisuudessa?**
 - asiaa ja viihdettä
 - katse eteenpäin
 - saavutetuista oikeuksista lisää tietoa
 - yhteistyötä sisarjärjestön kanssa
 - meikkausohjausta
 - uusien jäsenten perehdytys
 - vierailevia tähtiä
- Missä kaupungissa/paikassa haluaisit kokoontua?**
 - Suomi, Viro, Latvia, Tukholma, Helsinki, Morva, Tampere, Hämeenlinna, Jyväskylä, Lappeenranta, Porvoo, Turku, Pori, Oulu, Orivesi
 - arimmille sopivat paikat
- Voiko olla pk-seutu ja/tai Hki?**
kyllä 13 ei 1
- Muut kaupungit?**
Riika, Tallinna, Tukholma, Göteborg
- Onko rajoituksia naismoodissa/tyttönä liikkumisen suhteen?**
ei ole 11 on 4

Oriveden syystapaamisen 2023 tunnelmia.

Kim Summersin taidenäyttely Oriveden syystapaamisen 2023 yhteydessä.

- Mitä mieltä puolisoiden osallistumisesta**
voi osallistua 14 ei 2

- Tyytyväisyys nettisivuihin**
Tyytyväisiä 15 Tyytymättömiä 0
Mitä lisättävää?
 - ajankohtaisuutta
 - puheenjohtajan blogi
 - aktiivista keskustelua
 - kuvia
 - kokemustarinoita
 - tapahtumakalenteri

14. Miten toivoisit yhdistyksen tiedottavan toiminnasta?

- netti, sähköposti
- Facebook
- kirjeposti tarvittaessa

15. Mitä mieltä muista kanavista tiedotuskäytössä?

- Instagram ok
- Signal, Telegram, Discord, WhatsApp mahdollisia
- Tiktok ei vielä

16. Onko nimi uudistukselle tarvetta?

kyllä 2 ehdollisesti 1 ei 10

Ehdotuksia uusiksi nimiksi:

- Transnaiset
- DwC transfeminiininen yhdistys
- viittaus transfeminiineihin

17. Onko logoa syytä uudistaa?

kyllä 3 ehkä 3 ei 6

18. Sloganin lisäys nimen yhteyteen?

kyllä 10 ehkä 3 ei 2

19. Muita kehitysehdotuksia

- pienryhmätapaamisia eri kaupungeissa
- kaapittajille omat viikonloput
- tapaamiset enempi kaapissa olevien ehdoilla
- vuosikokoukset myös verkossa
- puolisoiden tapaamiseen valittava kokoaja, joka ymmärtää vastuunsa ja osaamisensa
- Ruotsin ja Tallinnan matkat harkintaan
- kesäteatteritapaamiset
- muotitapaamiset liikkeissä
- teatteri-illat
- Pride-tapaamiset
- karaoke
- koko Suomeen laajentuminen
- tilattujen esiintyjien kunnioittaminen

Oriveden syystapaamisen 2023 ohjelmaa.

Kahvi-ilta Ompelimo Sormustimessa maaliskuussa 2024.

Magnus Hirschfeld, pillerikaupustelija vai seksin Einstein? osa 2/2

Teksti: Anukatariina

*Dreamwear Club – lehden numerossa 2/2023 alkoi tarina Magnus Hirschfeldistä (1868–1935) ja hänen värikkästä elämästään. Tässä toisessa osassa käsiteltävänä ovat hänen maailmanmatkansa ja teoreettinen ajattelunsa. Jutussa käyte-
tään Hirschfeldin itsensä käyttämiä termejä, jotka eivät vastaa nykyisiä monilta osin.*

Amerikassa: valistusta ja pillerikauppaa

Olojen muuttuessa Saksassa vihamielisemmiksi Hirschfeld lähti Amerikkaan luentomatalle – tosiasiaa vailla tarkoitusta palata sieltä vähään aikaan. Saksaksi luennoidessaan hän puhui homojen puolesta, usein kiertoilmauksin. Englanniksi hän esiintyi useimmiten varovasti esimerkiksi ”romanttisen rakkauden eurooppalaisena asiantuntijana”.

Koska hänen kirjallinen tuotantonsa ei myynyt kovin hyvin, hän ryhtyi markkinoimaan hollantilaisia *Titus-pillereitä* ([Titus-Perlen](#)), joita esiteltiin Euroopassa parannuskeinona ”hajahermoille” ja Yhdysvalloissa seksipillereinä. Yritys lopetti myynnin 1933, jolloin Hirschfeldin tulot romahtivat.

Kansainvälisessä lehdistössä Hirschfeldiä lainattiin ja myös pilailtiin äänekkäänä seksuaaliasioiden asiantuntijana. Hearst-konserni tuki hänen kiertuettaan ”*Seksin Einsteinina*”, koska katsoi sensaation myyvän. Lopulta lehdet kaivoivat lisäsensaatona

Mainos vuodelta 1931. Kuva: Newberry Collection

esiin myös Saksan ajan kirjoitukset, mikä teki Yhdysvalloissa oleskelun käytännössä mahdottomaksi.

Aasian kiertue

Seuraavaksi Hirschfeld suuntasi Aasiaan vuonna 1931. Japanissa Hirschfeld puhui jälleen varovasti, maan perinteitä kunnioittavin sanankääntein. Siellä hän kiinnitti erityisesti huomiota naisrooleja esittäviin [kabuki-näyttelijöihin](#), joita arvostettiin laajasti yhteiskunnassa. Japanin hallinto hermostui hänen puheenvuoroihinsa naisten äänioikeuden puolesta.

Seuraava kohde oli Kiina. Shanghaissa hän rakastui seksologiaa opiskelevaan 23-vuotiaaseen [Li Shiu Tongiin](#), josta tuli hänen kumppaninsa loppuelämäksi. Hollannin Itä-Intiassa (Indonesiassa) aiheutti kohua arvostelemalla Hollannin kolonialismia. Intiassa hän kritisoi englantilaisen kolonialismin rasistista seksuaalisuus käsitystä intialaisista ja tuki Intian itsenäisyysliikettä. Egyptissä hän tuki siellä oraallaan olevaa feminististä liikettä. Vaikka Hirschfeld tuki juutalaisena sionismia, hän kritisoi Palestiinassa sen sovinnistisia piirteitä.

Instituutin tuho

Hirschfeldin ollessa kiertueellaan tilanne Saksassa alkoi mennä jyrkästi huonompaan suuntaan. Konservatiivikatoisen ja homovihamielisen kansleri [Franz von Papenin](#) heinäkuussa 1932 tekemän valankaappauksen jälkeen Preussin poliisi määrättiin aloittamaan 175 pykälän täytäntöönpanon ja yleisesti hillitsemään ”*seksuaalista moraalittomuutta*” Preussissa. Institut für Sexualwissenschaft pysyi auki, mutta Papenin hallinnon aikana poliisi alkoi häiritä sen toimintaan liittyviä ihmisiä.

Adolf Hitlerin nimittäminen valtakunnankansleriksi 30. tammikuuta 1933 tiesi instituutin loppua. Aamulla 6. toukokuuta joukko kansallissosialistiseen ylioppilasliittoon kuuluvia yliopisto-opiskelijoita hyök-

käsi instituuttiin huutaen *"Polttakaa Hirschfeld!"* ja alkoi hakata sen henkilökuntaa ja särkeä tiloja. Il-tapäivällä SA teki instituuttiin järjestelmällisemmän hyökkäyksen, poistaen kaikki teokset kirjastosta ja varastoimalla ne kirjanpolttotapahtumaa varten. Illalla Berliinin poliisi saapui laitokseen ja ilmoitti, että se on suljettu ikuisesti. Kirjat poltettiin 10. toukokuuta 1933 samaan aikaan, kun natsit polttivat muuallakin *"epäsaksalaisina"* vasemmistolaisten ja muiden kirjailijoiden teoksia.

Kesken jäänyt paluu

Kirjan polttoaikaan mennessä Hirschfeld oli kauan sitten lähtenyt Saksasta puhekiertueelle, joka vei hänet ympäri maailmaa; hän ei koskaan palannut Saksaan. Vuonna 1932 Hirschfeld palasi Eurooppaan. Zürichissä ollessaan 1932 hän työskenteli kirjan parissa, joka kertoi hänen kokemuksistaan ja havainnoistaan hänen ollessaan maailmankiertueella. Se julkaistiin vuonna 1933 nimellä *Die Weltreise eines Sexualforschers* ja englanninkielisenä käännöksenä Yhdysvalloissa otsikolla *Men and Women: The World Journey of a Sexologist* ja Englannissa otsikolla *Women East and West: Impressions of a Sex Expert*.

Hän toivoi pääsevänsä takaisin Saksaan olojen asettumisen myötä, ja asettui siinä toivossa Pariisiin 1933 ja Nizzaan 1934. Nizzassa valmistui kirja *Rassismus*, jonka tarkoituksena oli tarkastella *"rotuteoriaa, joka korostaa rotusodan oppia"*. Hän johti opin polveutuvan syvältä Saksan valistuksesta valkoisen ylivallan ajatuksen lähteenä. Toisaalta hän esitti eriaisteiset rasistiset ilmiöt vain aste-eroina.

Hirschfeld kuoli sydänkohtaukseen 14. toukokuuta 1935 67. syntymäpäivänään asunnossaan Nizzassa.

Hirschfeldin teoreettinen ajattelu tarkemmin

Hirschfeldin tieteellisen ajattelun lähtökohta rakentui teorialle **kolmannen sukupuolen "luonnollisuudesta"**, joka juontaa juurensa Karl Heinrich Ulrichsin (1825–1895) ajatuksiin. Hän kehitti teoriansa **seksuaalisista siirtymisistä**, kehitti seksuaalitieteen käsitteen ja esitti seksuaaliteorian, joka suuntautui refleksiin ja evoluutiobiologian tutkimukseen.

Perustellakseen sukupuolen ja sukupuolikokemuksen luonnollista luonnetta hän sisällytti genetiikan ja endokrinologian senaikaiset havainnot konseptiinsa. Sukupuolihormonit ja seksuaalisuuden ja sukupuolen siirtyminen muodostivat hänen teoreettisen rakenteensa perustan.

Hirschfeld luokitteli seksuaaliset ominaisuudet neljään ryhmään, joiden sisällä oli havaittavissa "siirtymiä":

1. sukuelimet,
2. muut fyysiset ominaisuudet,
3. seksuaalinen halu,
4. muut psyykkiset ominaisuudet.

Selviä esimerkkejä sukuelinten siirtymistä olivat *hermafrodiitit*, joiden sukuelimissä on molempien sukupuolten piirteitä ja kehon siirtymistä *parrakkaat naiset*. Sukupuolihalujen siirtymästä esimerkkinä on *homoseksuaalisuus* ja psyykkisistä siirtymistä *transvestiitit*.

Instituutin rakennukseen ripustettiin suuri valokuvaseinä, joka kuvasi lukuisia sukupuolisiirtymien *"näytteitä"*.

Hirschfeldin käsitykset siitä, mitkä ovat sukupuolen tai sukupuolisen suuntautumisen taksonomiset tai diagnostiset piirteet, eivät kestä tämän päivän tieteellistä näkemystä. Hänen kuvauksensa leveästä lantiosta ja erittäin naismaisesta olemuksesta homoseksuaalisuuden piirteinä nosti voimakasta vastustusta myös Saksan homopiireissä.

Instituutissa tutkittiin tämän päivän tieteen kannalta kestäväntä teoriaa siitä, että homoseksuaalisuutta selittäisi se, että homojen sukuelimissä olisi toisen sukupuolen sukuelinten kudosta. Useat muut tuon ajan kirurgit yrittivät *"vaihtaa homoseksuaalien polariteettia"* kastroimalla homoseksuaalisia miehiä ja istuttamalla "heteroseksuaalisia" kivessegmenttejä, ja jopa Hirschfeld ohjasi potilaita tällaisiin leikkauksiin, jotka myöhemmin osoittautuivat *"epäonnistuneiksi"*. Instituutin henkilöstön tekemien kivessierrojen tietoja ei ole säilynyt.

Vaikka Hirschfeldin käsitteistöön kuului *"epänormaali"* ja *"normaali"*, instituutin hoidot eivät suuntautuneet etupäässä näiden ominaisuuksien *"parantamiseen"*. Kampanjoissaan homoseksuaalien dekriminisoimisen ja sosiaalisen tunnustamisen puolesta Hirschfeld käytti argumenttinaan sitä, että homoseksuaalista käytöstä ei voitu pitää

"turmeltuneena elämäntapana" eikä "viettelynä", vaan se johtui pikemminkin seksuaalisesta rakenteesta, joka on sisäsyntyistä.

Neljäs Hirschfeldin sukupuolisiirtymien ryhmä muodostui ihmisistä, joiden "*menteliteetti ja luonne*" ovat taipuvaisia toiseen sukupuoleen:

"esimerkiksi miehet, joilla on voimakas taipumus siivoamiseen ja ruoanlaittoon, turhamaisuuteen tai juoruihin, ja naiset, jotka ylittävät ylivoimaisesti keskimääräisen miehen energiassa ja anteliaisuudessa, abstraktisuudessa ja syvyydessä,... ja häpeällisyydessä, sitkeydessään ja karkeudessa".

Hirschfeld nimesi selkeimmän näistä "psykoseksuaalisista siirtymisistä" transvestitismiksi.

Hän määritteli "transvestitismia" seuraavasti:
"Se on halu esiintyä ja käyttäytyä sen sukupuolen ulkoasussa, johon ihminen ei kuulu - mitä tulee näkyviin sukupuolielimiin."

Hirschfeld esitti tuolloin vallinneiden psykiatristen ja psykoanalyttisten näkemysten vastaisesti, että ristiinpukeutuminen ei ollut pelkkä homoseksuaalisuuden muoto. Hänen tutkimusten mukaan heteroseksuaaleja ja homoseksuaaleja transvestiitteja oli suunnilleen yhtä paljon. Sekä homoseksuaaleissa että transvestiiteissa ilmeni erilaisia luonteenomaisia tyyppisiä, jotka voitiin selittää vain "*rauhasten toiminnalla*".

Hirschfeld tunnisti myös sukupuoli-identiteetin, jota nykyään kutsuttaisiin ei-binääriksi. Esimerkkinä tästä hän mainitsi Frédéric Chopinin rakastajan, kirjailija [George Sandin](#).

Instituutissa oli varsin moderni käsitys sukupuolen korjauksen vaiheista:

"Pääsääntöisesti sukupuolenvaihdokseen johtaneita vaiheita oli peräkkäin: nimenvaihto, transvestiititodistus ja leikkaus."

Itsetyydytyksen ohella **fetisismi** oli yksi ensimmäisistä seksuaalisista ilmiöistä, joka herätti 1800-luvun psykiatroiden kiinnostuksen. Tuolloin asiantuntijat alkoivat jo jäljittää fetisismiä samoihin syihin kuin myöhemmin tehtiin psykoanalyysin piirissä. Hirschfeld hylkäsi nämä selitykset ja kehitti omansa, joka perustuu johdonmukaisesti seksuaalibiologiseen lähestymistapaan. Hän puhui synnynnäisestä, persoonallisuuden piirteisiin liittyvästä osittaisesta mieltymyksestä, joka ohjautuu hormonaalisesti.

"Fetissien määrä on rajaton. Päästä varpaisiin ei ole ainuttakaan täplää vartalossa, eikä hatusta kenkiin ole vaatteessa laskosta, joka ei voi laukaista fetisististä nautintoa."

Hirschfeld mukaan on olemassa **terveitä ja patologisia fetisismejä**:

"Fetisismi lakkaa olemasta tervettä, kun kohteen vetovoima ylikorostuu niin, että se irtoaa ihmisestä tavalla, jossa henkilö itse menettää merkityksensä."

Hirschfeld määritteli **infantilismin** fyysisten tai emotionaalisten ominaisuuksien keskeytyneeksi kehitykseksi ja lapsen kehitysvaiheen säilyttämiseksi aikuisena. Hän käytti siirtymäteoriaansa rakennetta erottaakseen "*sukupuolielinten*", "*fyysisen*", "*psykoseksuaalisen*" ja "*psykologisen*" infantilismin. Hän selitti myös infantilismin esiintymisen hormonaalisesti kontrolloiduksi.

Hirschfeld piti **pedofiliaa** eräänä psykoseksuaalisen infantilismin muotona. Vaikka homoseksuaalisuuden kriminalisoinnin kannattajat liittivät homoseksuaalisuuden ja pedofiliaan tai alaikäisen viettelyyn, Hirschfeld teki selvän eron näiden kahden välillä. Hirschfeld piti homoseksuaalisuutta "*luonnollisena*", pedofiliaa patologisena ja valitettavana. Hirschfeldin ehdottama hoito lasten hyväksikäyttäjille oli *kastraatio*, jolla oli kolme tarkoitusta:

"...ensiksi rangaistuksena, toiseksi sterilisaationa (jälkeläisten estämiseksi) ja kolmanneksi parannuskeinona."

Hirschfeldin ajatukset nykynäkökulmasta

Hirschfeldin teorioissa voidaan nähdä uuden tiedon tuottamaa, malttamattomaa innostusta tehdä liian pitkälle vietyjä johtopäätöksiä. Toisaalta ne sisältävät täysin vanhentuneita käsityksiä esimerkiksi sukupuolirooleihin liittyen. Niiden arvokkain elementti liittyy oivallukseen monien ilmiöiden sisäsyntyisyyteen, vaikka syitä siihen ei osattukaan vielä selittää oikealla tavalla. Tämän oivalluksen arvo korostuu siinä, että Hirschfeld liitti tämän asian olennaisena osana taisteluunsa seksuaali- ja sukupuolivähemmistöjen oikeuksien puolesta.

Lähteitä

Tekstin päälähde on Hirschfeldin englanninkielinen Wikipedia-artikkeli: https://en.wikipedia.org/wiki/Magnus_Hirschfeld#cite_note-FOOTNOTEbauer201722%E2%80%9316

Hirschfeldin ajattelua käsittelevän kappaleen päälähde on Magnus-Hirschfeld-Gesellschaftin sivuston esittely siitä: https://www.hirschfeld.in-berlin.de/institut/en/theorie/theo_01.html

Stockholm Pride 2012. Bild: Sini

Tukholman Pride 2012. Kuva: Sini

DwC planerar en resa till Stockholm Pride parad 1.–5.8.2024

Utresa torsdag 1 augusti från Helsingfors till Stockholm och returreisa söndag kväll 4 augusti från Stockholm till Helsingfors med Vikings Gabriella.

Det är även möjligt att åka via Åbo med Viking Line 1.–5.8.2024.

Det betyder 2 nätter på fartyget i två personers hytter och

2 nätter i två personers rum på hotell Scandic Sjöfartshotellet som ligger vid Katarinavägen 26, mellan Medborgarplatsen och Slussen (Södermalm).

Pride-paraden går kl 13 på lördag och vi försöker också arrangera ett möte med "systerföreningen" i Stockholm.

Pris cirka 450 euro/person (resor, hytter, hotellrum).

Bindande bokning senast 31.5.2024

Resan betalas senast 15.6.2024

Anmälningsblankett och mer detaljerade uppgifter kommer under vårens lopp.

Ifall du har någon annan medlem/person du vill dela hytt och hotellrum med, så berätta om det i anmälningen.

DWC suunnittelee matkaa 1.–5.8.2024 Tukholman Pride-paraatiin

Menomatka torstaina 1. elokuuta Helsingistä Tukholmaan ja paluumatka sunnuntai-iltana 4. elokuuta Tukholmasta Helsinkiin, Vikingin Gabriella-aluksella.

On myös mahdollista matkustaa Turun kautta Viking Linen laivalla 1.–5.8.2024.

Siis 2 yötä laivalla kahden hengen hytissä ja 2 yötä kahden hengen huoneessa hotelli Scandic Sjöfartshotellet, Katarinavägen 26, joka sijaitsee Medborgarplatsenin ja Slussenin välissä (Södermalm).

Pride kulkue on lauantaina klo 13 ja pyrimme myös tapaamaan "sisaryhdistyksemme" Tukholmassa.

Hinta noin 450 euroa/henkilö (matkat, hytit, hotellihuoneet).

Sitova ilmoittautuminen viimeistään 31.5.2024

Matka maksetaan viimeistään 15.6.2024

Ilmoittautumislomake ja yksityiskohtaisemmat tiedot tulevat kevään aikana.

Jos sinulla on mielessä joku toinen jäsen tai henkilö jonka kanssa haluat jakaa hytin ja hotellihuoneen, niin voit kertoa siitä ilmoittautumisen yhteydessä.

Kutsu Dreamwear Club DwC ry:n kevätkokoukseen 2024

Dreamwear Club DwC ry:n kevätkokous pidetään 18.5.2024 klo 13.00

Paikka: Maalaishotelli Morva

Morvantie 189, 42140 Juokslahti

Kevätkokouksessa käsitellään sääntöjen määräämät asiat.

Kokoukseen voivat osallistua Dreamwear Club DwC ry:n jäsenet.

Kutsu Dreamwear Club DwC ry:n kevättapaamiseen 2024

Tervetuloa Dreamwear Club DwC ry:n kevättapaamiseen 17.–19.5.2024!

Paikka: Maalaishotelli Morva, Morvantie 189, 42140 Juokslahti - morva.fi

Tapaamiseen voivat osallistua Dreamwear Club DwC ry:n jäsenet

Ilmoittautuminen

8.5.2024 klo 16.00 mennessä.

Linkki jaetaan jäsenkirjeessä ja kotisivujen jäsenalueella.

Hinnat

- 2 h huone 129 €/vrk
- 4 h huone 179 €/vrk
- 1 h huone 99 €/vrk.

Huoneen hinta sisältää aamiaisen, liinavaatteet, pyyhkeet sekä saunan käytön.

Rantamökki 4 henkilölle 160 €/vrk tai 6 henkilölle 180 €/vrk.

- Sisältää liinavaatteet ja pyyhkeet
- Mahdollisuus aamiaiseen, 14 €/henkilö

Asuntovaunupaikka

28 €/vrk. (enintään. 4 h)

- Sisältää sähkön ja suihkun käytön.
- Mahdollisuus aamiaiseen, 14 €/henkilö

Perjantain ruokapaketti: 30 €/henkilö. Tulokahvi ja suolainen, Buffet-illallinen

Lauantain ruokapaketti: 50 €/henkilö. Kevyt keittolounas, kahvit sekä Buffet-illallinen

Yksittäisiä tarjoiluja ostettavissa erikseen.

Ohjelmamaksu: 10 €, maksetaan TaruNinalle käteisenä paikan päällä.

Meikkaus: 25 €, maksetaan käteisellä tai kortilla paikan päällä.

DwC:n kevättapaamisen 2024 ohjelma:

pe 17.5.2024

14.00 Ilmoittautuminen alkaa, tarjolla kahvia, teetä ja suolaista

17.30–18.30 Iltapala

19.00 Iltaohjelmaa, mm. äänenkäytön opastusta ja tietovisa

la 18.5.2024

07.00–10.00 Aamusauna

8.00–10.00 Aamiainen

09.00–14.00 Meikkaus, hinta 25,00 €/meikki

10.00–11.00 Puolisoiden tapaaminen

10.00–11.00 Hallituksen kokous

12.30–13.00 Keittolounas

13.00–14.30 Kevätkokous

14.30–15.00 Kahvi

15.00–17.00 Työpajat

Syksyllä tehdyn kyselyn pohjalta tehdään teemottain neljä ryhmää, joissa käsitellään yhdistyksen toiminnan kehittämistä seuraaville vuosille:

- Missä kokoonnutaan?
- Miten huomioidaan eri ryhmät?
- Mahdolliset ulkomaan vierailut?
- Viestintä – millä tavalla toiminnasta viestitään?

Yhteinen teema: Uuden toiminnan kehittäminen, miten yhdistyksen logoa ja sloganit kehitetään?

18.30 Illallinen

20.00 Tanssimusiikkia Popgones-yhtyeen tahdissa

Pääsylippu/ohjelmamaksu 10,00 €

su 19.5.2024

8.00–10.00 Aamiainen

12.00 Huoneiden luovutus viimeistään